

**DIGITAL
GENERATIONS**

SMERNICE ZA DRUGE OBČINE IN OSTALE ZAINTERESIRANE ORGANIZACIJE V EVROPI

PETI REZULTAT

Financira Evropska unija. Izražena stališča in mnenja so izključno stališča in mnenja avtorjev in ne odražajo nujno stališč in mnenj Evropske unije ali Izvajalske agencije za izobraževanje in kulturo (EACEA). Niti Evropska unija niti EACEA ne moreta biti odgovorna zanje.

**Sofinancira
Evropska unija**

Informacije o projektu

Akronim projekta: DG

Naslov projekta: Digital Generations

Program in ukrep: Erasmus+ KA220-ADU - Cooperation partnerships in adult education

Številka projekta: 2021-1-SI01-KA220-ADU-000035182

Spletna stran projekta: <https://digitalgenerationsproject.eu/>

Informacije o dokumentu

Projektni rezultat: 5

Ime rezultata projekta: Smernice za druge občine in ostale zainteresirane organizacije v Evropi

Naslov dokumenta: Smernice za druge občine in ostale zainteresirane organizacije v Evropi

Vrsta dokumenta: smernice

Avtor: Občina Kamnik

Stopnja zaupnosti: Javno

Licenca Creative Commons:

1. Kazalo vsebine

Informacije o projektu	2
Informacije o dokumentu	2
1. Kazalo vsebine	3
2. Uvod in opredelitev teme	4
3. Metodologija za pripravo smernic	6
4. Smernice za občine	7
4.1. Osnovna načela, ki usmerjajo učinkovite programe medgeneracijskega usposabljanja 7	
4.2. Najboljše prakse in pridobljene izkušnje	9
4.2.1. Ključne najboljše prakse	9
4.2.2. Povratna informacija deležnikov in spoznanja, pridobljena pri izvajanju pilota.	10
4.2.3. Pogosti izzivi in praktične rešitve	11
5. Zaključek	12
6. Priloge	13
6.1 Vprašalnik za partnerje	13
6.2 Vprašalnik za mlade mentorje	13
6.3 Vprašalnik za deležnike	13
7. Viri	14

2. Uvod in opredelitev teme

Predstavljamo vam smernice, ki so celovit vir, namenjen občinam in organizacijam po vsej Evropi. Namenjene so spodbujanju medgeneracijskih programov usposabljanja na področju IT, ki jih vodijo mladi za starejše.

V priporočilih Sveta Evropske unije o ključnih kompetencah za vseživljenjsko učenje iz leta 2018 je zbranih 8 temeljnih zmožnosti, ki jih državljani potrebujejo za svojo osebno izpolnitev, socialno vključenost, aktivno državljanstvo in zaposljivost v družbi znanja. Med njimi je tudi temeljna zmožnost »**digitalna pismenost**«.

Digitalna pismenost je temeljna zmožnost posameznika, da uporablja in deluje v digitalnem svetu. Je zmožnost varne in kritične uporabe tehnologij informacijske družbe na različnih področjih: pri delu, v prostem času in za sporazumevanje z drugimi. Ključni sestavni del te zmožnosti je **digitalna kompetenca**, zraven tega pa še **varna in kritična uporaba** tehnologij informacijske družbe.

Populacija v Evropi se stara, zato so starejši in njihova vključenost v družbo pomemben segment različnih evropskih smernic in politik. Eden izmed načinov, kako starejšim omogočiti samostojnejše življenje in aktivnejšo vlogo v družbi, je priprava **programov izobraževanja s področja digitalne pismenosti**. Tovrstni programi omogočajo preseganje družbene izključenosti marginaliziranih in ranljivih skupin (v katero spadajo tudi starejši), izboljšujejo njihovo kakovost življenja, družbeno sodelovanje in povezovanje. Digitalne tehnologije omogočajo neomejene možnosti za obogatitev življenja in večjo neodvisnost. Starejša populacija si s samostojno rabo digitalnih tehnologij ustvarja svobodnejše in kakovostnejše življenje v starosti ter zagotavlja čim daljše bivanje v lastnem okolju, hkrati pa omogoča zmanjševanje osamljenosti in izključenosti iz socialnih odnosov. Digitalne tehnologije jim omogočajo boljšo komunikacijo z družino in prijatelji, večjo dostopnost do zdravstvenih storitev, več možnosti za vseživljenjsko učenje in tudi večje možnosti za preživljanje prostega časa, kar predstavlja koncept »active ageing«.

Medgeneracijsko učenje, ki postaja tudi del profesionalnega polja, je ena izmed oblik izobraževanja, ki omogoča povezovanje ljudi, krepi njihovo vključenost ter solidarnost in tako sledi ciljem evropskih smernic. Omogoča, da ljudje izstopijo iz svoje osamljenosti in postanejo v okolju dejavni. Medgeneracijsko učenje ima veliko pozitivnih učinkov in krepi več temeljnih zmožnosti, naštetih v priporočilih (npr. »osebnostna, družbena in učna kompetenca«, »državljska kompetenca«, »kulturalna za vest in izražanje«).

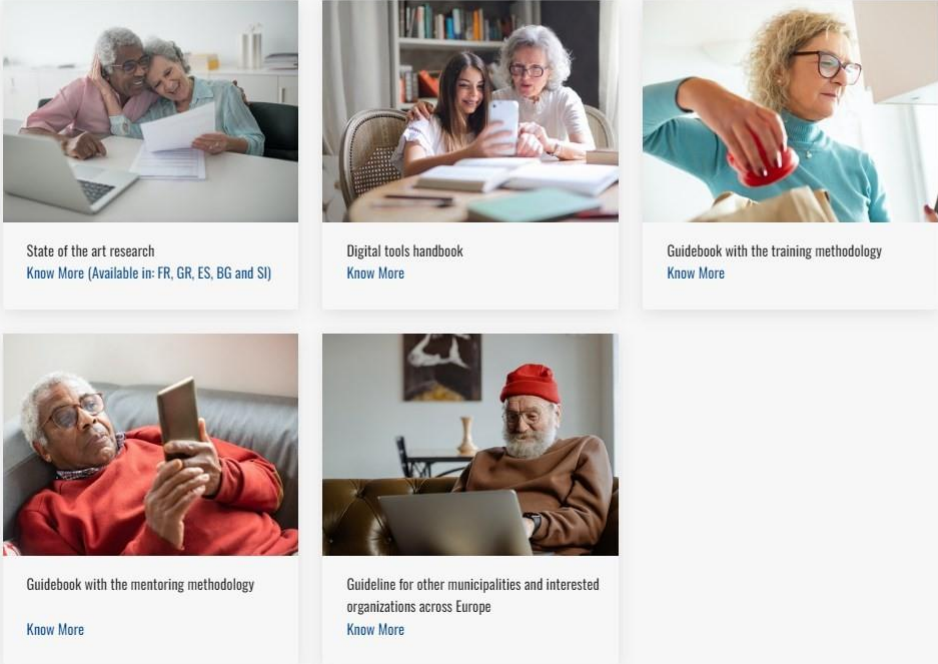
Pozitivni učinki medgeneracijskega učenja so med drugim:

- starejši postanejo pomembna podpora drugim skupinam pri učenju in sodelovanju ter hkrati pri osebnotnem razvoju ter razvoju samozavesti;
- je priložnost za dejavno družbeno vključevanje;
- nudi priložnosti za prostovoljno delo tako mladih kot starejših. Povečujejo se njihove možnosti za vključevanje v skupnost, oblikovanje medsebojne pomoči, krepijo se njihova socialna omrežja;
- mlajše in starejše generacije spodbuja k premagovanju stereotipov;
- ob druženju spoznavajo, da se različne generacije v isti kulturi srečujejo s podobnimi težavami.

Partnerji **projekta Digital generations** smo prepričani, da je medgeneracijski program odlično orodje za krepitev temeljne zmožnosti digitalne pismenosti za starejše (nad 65 let). V okviru projekta smo tako razvili več metodologij in smernice (dosegljivo na spletni strani projekta [Rezultati](#)) kot pomoč in usmeritev pri pripravi medgeneracijskih učnih programov v svoji regiji ali organizaciji in vam jih predstavljamo v nadaljevanju.

DIGITAL GENERATIONS PROJECTS

PROJECT RESULTS

- State of the art research**
Know More (Available in: FR, GR, ES, BG and SI)
- Digital tools handbook**
Know More
- Guidebook with the training methodology**
Know More
- Guidebook with the mentoring methodology**
Know More
- Guideline for other municipalities and interested organizations across Europe**
Know More

3. Metodologija za pripravo smernic

Metodologija, opisana v tem poglavju, je temelj učinkovitih medgeneracijskih programov usposabljanja. Zasnovana je kot most med generacijami in spodbuja učno okolje, ki se medsebojno bogati in spoštuje različne izkušnje. Pri tem pristopu gre za posredovanje znanja in ustvarjanje skupnega prostora, v katerem se lahko različne generacije učijo druga od druge ter tako gradijo razumevanje in empatijo.

Pri pripravi smernic za občine smo uporabili celovito in analitično metodologijo. Postopek je vodila Občina Kamnik v sodelovanju z ostalimi partnerji. Pri pripravi smernic sta bili pomembni tudi [Metodologija usposabljanja](#) in [Metodologija mentoriranja](#), ki sta bili razviti v okviru projekta. Ti metodologiji sta skupaj s spoznanji, pridobljenimi s pilotnim izvajanjem posameznih faz, pomembno prispevali k razvoju teh smernic. Ta celostni pristop zagotavlja, da smernice niso zasnovane na teoretičnem znanju, temveč so obogatene s praktičnimi izkušnjami in spoznanji iz izvajanja projekta.

Da bi obogatili ugotovitve iz pilotnega dela projekta metodologije usposabljanja in mentorstva, je Občina Kamnik pripravila uvod v smernice. Po uvodu je vsak partner izvedel raziskavo. Ta je bila ključna za zbiranje specifičnih spoznanj ter razumevanje posebnih izzivov in priložnosti v posamezni regiji. S tem smo zagotovili, da so smernice razumljive, učinkovite in uporabne v različnih občinah.

Pri oblikovanju smernic je bil pomemben korak "Nacionalna raziskava in stiki z deležniki". Vsak partner je pod vodstvom Občine Kamnik izvedel usmerjeno raziskavo v svoji regiji. Namen te raziskave je bil razumeti specifične izzive in priložnosti na posameznem območju ter zagotoviti, da bodo smernice učinkovite in relevantne v različnih kontekstih.

Med deležniki so bili lokalni organi, izobraževalne ustanove in organizacije, ki delujejo na področju izobraževanja odraslih in digitalne pismenosti. Njihovi prispevki so bili neprecenljivi, saj so zagotovili poglede iz resničnega sveta in predloge, ki so dodali vrednost smernicam.

Rezultat teh prizadevanj so naslednje smernice, ki so teoretične in praktične ter temeljijo na dejanskih razmerah v različnih evropskih občinah.

Podroben pregled vprašanj, uporabljenih v tej fazi raziskave, najdete v poglavju Priloge.

4. Smernice za občine

4.1. Osnovna načela, ki usmerjajo učinkovite programe medgeneracijskega usposabljanja

Načela in strategije, opisane v nadaljevanju, temeljijo na prepričanju, da lahko izmenjava znanja, spretnosti in različnih pogledov med generacijami vodi v bogatejšo in bolj vključujočo skupnost. Ta metodologija temelji na najnovejših raziskavah in najboljših praksah andragogike ter poudarja prilagodljivost, vključenost ter globoko spoštovanje kulturnega in izkustvenega ozadja vseh udeležencev. S tem želimo oblikovati programe, ki niso le izobraževalni, temveč jih je možno prilagoditi potrebam različnih starosti in časa. Pri pripravi medgeneracijskih izobraževalnih programov je dobro biti pozoren na naslednje:

Zasnova

- Medgeneracijski programi, kot ena izmed oblik izobraževanja, so tisti, ki vključujejo več generacij, najmanj pa dve, ki nista zaporedni.
- Pri pripravi tovrstnih izobraževanj je potrebno upoštevati vsa načela za izobraževanje mladih in odraslih, ki jih je potrebno prilagoditi izbranim skupinam in pri tem **upoštevati razlike med generacijami** (npr. v pričakovanjih, delovni etiki, načinu sporazumevanja).
- Prilagoditi dolžino in pogostost srečanj glede na potrebe in želje udeležencev. To je bilo razvidno iz različnih pristopov organizacij, saj so nekatere raje organizirale krajša in pogostejša srečanja, druge pa daljša in manj pogosta.

Andragoška načela in struktura

- Skladno z andragoškimi načeli je potrebno **upoštevati izkušnje, predznanje in vrednote** udeležencev izobraževanja.
- Medgeneracijski programi morajo biti **skrbno pripravljeni** in mentorji, trenerji, svetovalci morajo biti **ustrezno usposobljeni**.
- Metode medgeneracijskih programov: »**affirmative methods**« ali metode, osredotočene na poslušanje, se razlikujejo od t. i. »**co-operative methods**« ali metod sodelovalnega učenja, ki so osredotočene na vključenost vseh v delovanje. Večinoma je v medgeneracijskih programih bolj poudarjena druga skupina metod, ker aktivno sodelovanje spodbuja medsebojno delovanje. Po socialnih teorijah učenja je vsak proces učenja in vsak odnos učitelj-učenec del kulturnega konteksta, **izobraževanje je del kulture**. Vsak član, ki se vključuje v izobraževalni proces, vstopa vanj s svojimi vrednotami, prepričanji, pojmovanji in s svojo miselno tradicijo.
- Pomembno je vrednotenje različnega izobraževalnega ozadja udeležencev. To vključuje prilagajanje vsebine in izvedbe različnim slogom učenja, hitrosti učenja, pri digitalni pismenosti je potrebno upoštevati tudi generacijske razlike.
- Pomembno je tudi spodbujati okolje, v katerem vsi udeleženci aktivno sodelujejo in izmenjujejo izkušnje, kar bogati učno izkušnjo za vse udeležence.

Vsebina in učni proces

- Izberite vsebino, ki se sklada z življenjskimi izkušnjami starejših, kar poveča njihovo zaupanje in sodelovanje. Analiza naše raziskave je pokazala, da je dobro izbrati vsebine, ki so starejšim udeležencem znane in pomembne.
- Redno pridobivajte povratne informacije udeležencev, da bi razumeli njihove učne potrebe in želje ter temu ustrezno prilagodili program. Ta pristop pomaga pri nenehnem izpopolnjevanju programa, da bi boljše ustrezal potrebam udeležencev.
- Izobraževanje naj bo prijetno in povezano z druženjem, saj ne gre le za učenje novih veščin, temveč tudi za medsebojno spoznavanje ob skupnih vsebinah.
- Zelo pomembna je **vsebina**. Vsebina je tisti element, ki starejše pritegne, da se začnejo učiti neke nove veščine. Izberemo vsebine, ki so starejšim blizu, imajo o njih neko vedenje in ga lahko nadgradijo. To ustvari okolje, v katerem se starejši v odnosu do mlajših počutijo **samozavestne**. Tako nastane učenje, pri katerem je vsak v enem trenutku učenec in v drugem trenutku učitelj.
- Starejši imajo velikokrat strah pred novim. Za opogumljanje je zelo dobrodošlo **delo v dvojicah**, pri čemer mlad mentor in starejši mentoriranec vzpostavita **zaupanje**. Učenje v tandemu prispeva k občutku, da mentoriranec zmore, saj se mu proces povsem prilagodi. Če so tandemi vključeni v skupino, se pokaže še prednost **skupinskega učenja**.
- Program pripravite tako, da je sicer povezan z izraženimi izobraževalnimi potrebami, vendar hkrati **preseže pričakovanja**, saj so ta vedno omejena z že znanim. Program bo tako prispeval dodatna znanja in spretnosti ter razvil **nove izobraževalne potrebe**. Morda je ravno povezava z mlajšimi možnost, da starejši prepoznajo omejenost svojih želja.
- Potrebno je upoštevati **načela in strategije ugotavljanja izobraževalnih potreb**. Srečanja naj bodo pripravljena glede na **učenceve potrebe**, zato pri udeležencih najprej preverite, kaj pričakujejo, kaj bi se želeli naučiti, in opazujte, česa še ne znajo.

Institucionalna sprejemljivost

- Pomemben je skrben izbor in usposabljanja mladih mentorjev, da bodo usposobljeni za obvladovanje edinstvene dinamike medgeneracijskega učenja.
- Nove informacije in spretnosti je potrebno pazljivo uvajati v tempu, ki ustreza starejšim udeležencem in v skladu z njihovimi sposobnostmi.
- Izkušnje kažejo, da so pri starejših najbolj zaželeni taka znanja, ki jih lahko **takoj prenesejo v vsakdanje življenje** (npr. vzdrževanje stikov z družinskimi člani, ki živijo v tujini). Pomembno je tudi, da udeleženci v programu pridobijo znanja, ki jim omogočijo **povezovanje v nove socialne mreže**.
- Medgeneracijsko učenje postaja koncept, ki je **sprejemljiv za različne institucije** – od predšolske stopnje vzgoje do univerz za tretje življenjsko obdobje.
- Medgeneracijsko učenje je zanimivo, ker omogoča **razvijanje ustvarjalnih pristopov** in je **izziv za ustvarjalnost**. Preboj iz utečenih vzorcev se običajno zgodi v dialogu z drugačnimi, ob učenju drug od drugega in ob soočanju različnih ter iskanju novih metod.

4.2. Najboljše prakse in pridobljene izkušnje

Ključne najboljše prakse, pomembna spoznanja [iz pilotnega dela projekta in povratnih informacij deležnikov], skupni izzivi in praktične rešitve.

V tem poglavju bomo preučili učinkovite strategije, dragocene izkušnje, pridobljene s praktičnimi izkušnjami, in povratne informacije deležnikov. Obravnavali bomo tudi pogoste izzive, s katerimi smo se srečali med izvajanjem naših pilotov, in navedli praktične rešitve za premagovanje teh ovir.

Raziskovalna faza tega dokumenta je vključevala sodelovanje s projektnimi partnerji, mladimi mentorji in z deležniki.

Ta vpogled izhaja iz naših pilotnih programov in prispevkov deležnikov z namenom, da bi povečali učinkovitost in učinek naše pobude. Z analizo podatkov smo opredelili skupne teme, podprte s praktičnimi primeri, in zaključili s smernicami, ki uravnotežijo teoretično znanje s prakso v različnih evropskih občinah. V tem kontekstu so primeri, ki so jih zapisale organizacije, kot so DEFOIN, E-seniors, Občina Kamnik, 4-elements, DCHS in RCNE, služili kot praktične ponazoritve za opredelitev skupnih tem, kot so: ključne najboljše prakse, pomembne izkušnje, skupni izzivi in praktične rešitve.

4.2.1. Ključne najboljše prakse

Interaktivne delavnice s teoretičnimi in praktičnimi elementi.

- DEFOIN je poročal, da so svoja pilotna srečanja strukturirali kot mešanico teorije in prakse ter dali poudarek na interakciji in sodelovanju. Ta pristop je udeležencem omogočil, da so bolje razumeli koncepte in jih nato takoj uporabili v praksi.
- Organizacija E-seniors je izpostavila uporabo interaktivnih pristopov, kot so razprave in praktične dejavnosti, zaradi katerih so bila srečanja živahna in učenje ni bilo le pasivna izkušnja.
- Občina Kamnik je ugotovila, da so deležniki uživali v delu v skupinah, saj so tako lahko med sabo delili izkušnje. Tovrstno sodelovanje pripomore k bolj dinamičnemu in zanimivemu delovnemu okolju.
- Organizacija 4-elements je ugotovila, da so krajša in pogostejša srečanja učinkovita pri ohranjanju zavzetosti udeležencev in njihovem usvajanju novih znanj.
- DCHS je ugotovil, da je delo na delavnicah bolj učinkovito, če se jih udeleži manjše število udeležencev. To pripomore k vzdrževanju njihove pozornosti in učna izkušnja se prilagodi posamezniku.

Spodbujanje vzajemnega učnega okolja, v katerem se mladi in starejši udeleženci učijo drug od drugega.

- Organizacija 4-elements je ubrala pristop ustvarjanja prostora, v katerem so lahko starejši udeleženci delili svoje življenjske izkušnje in modrosti, mlajši pa so prispevali tehnično znanje in svež pogled. Ta vzajemna izmenjava je obogatila učno izkušnjo obeh skupin.
- Občina Kamnik je poudarila pomen ustvarjanja učnega okolja, v katerem se vsak udeleženec, ne glede na starost, počuti cenjenega in slišane. S spodbujanjem starejših, da delijo zgodbe in izkušnje, so spodbujali občutek spoštovanja ter cenjenja modrosti in znanja, ki ga prinaša vsaka generacija.

4.2.2. Povratna informacija deležnikov in spoznanja, pridobljena pri izvajanju pilota

Pomen potrpežljivosti in empatije pri premoščanju generacijskega digitalnega razkoraka.

- DEFOIN ugotavlja, da je bil eden od njihovih glavnih izzivov soočanje z različnimi ravni digitalne pismenosti med udeleženci. Rešitev so našli v potrpežljivem in individualnem pristopu do tistih, ki so potrebovali več časa za usvajanje novega znanja. Ta pristop je pripomogel k boljšemu počutju vseh udeležencev, ki so se čutili tudi cenjene, ne glede na njihovo začetno raven znanja.
- Organizacija RCNE poudarja pomen empatije, zlasti ko so imeli starejši težave z novimi tehnologijami. Z razumevanjem in empatijo do njihovih izzivov so mladi mentorji lahko ustvarili podporno okolje, ki je spodbujalo nadaljnje sodelovanje in učenje.
- DCHS je izpostavil pomembnost prilagoditve programa posebnim potrebam in vprašanem starejših. Izobraževalni program mora biti prožen, tako da se urnik srečanja lahko sproti prilagaja situaciji.

Prepoznavanje različnih izkušenj in ozadij udeležencev ter njihovo vključevanje v učni proces.

- Organizacija 4-elements poudarja vrednost priznavanja in vključevanja bogatih življenjskih izkušenj starejših udeležencev v učni proces. Ta pristop ni le omogočil, da je bila vsebina bolj razumljiva, temveč je starejšim omogočil tudi občutek, da so bile njihove izkušnje spoštovane in cenjene.
- Organizacija E-seniors je iz povratnih informacij zaznala zadovoljstvo udeležencev, da so bila pripoznana njihova različna ozadja in izkušnje. Vključevanje osebne zgodovine in znanja udeležencev je omogočilo bolj zanimive in vključujoče učne izkušnje. Tak pristop nakazuje, da je treba priznati in vključiti različne izkušnje in ozadja udeležencev.

4.2.3. Pogosti izzivi in praktične rešitve

Izziv sodelovanja

Vse organizacije so se soočale z izzivom, kako ohraniti motivacijo in sodelovanje, zlasti starejših udeležencev.

- Organizacija 4-elements je to reševala z vključevanjem ustreznih in primernih vsebin, kar je zagotovilo, da je bilo učno gradivo neposredno uporabno v vsakdanjem življenju udeležencev.
- Organizacija E-seniors je omenila izziv z ohranjanjem osredotočenosti (udeleženci so radi klepetali). Opozorili so tudi na nepripravljenost starejših za učenje in na strah pred neuspehom. Težavo so reševali tako, da so pripravili celovit tečaj usposabljanja, ki je bil zasnovan tako, da je bil bolj vključujoč in prilagodljiv potrebam udeležencev, tako je bilo gradivo zanje ustrezno in zanimivo.
- DCHS se je srečeval z izzivi, ko se starejši pri pogovorih niso držali dogovorjene teme, zato je program izobraževanj dobro pripraviti tako, da udeležencem ves čas omogoča osredotočenost na temo.
- DCHS je opozoril tudi na zaskrbljenost starejših glede zasebnosti in spletne varnosti, kar kaže na skupni izziv pri izobraževanju o digitalni pismenosti za to demografsko skupino.

Tehnološka zadržanost

Številni starejši udeleženci so bili zadržani pri uporabi digitalnih orodij. Kamnik je izpostavil, da je imel stalen izziv s strahom starejših udeležencev pred digitalnimi napravami.

- Občina Kamnik in organizacija E-seniors sta se tega lotili tako, da sta uporabili delo v dvojicah in dejavnosti v majhnih skupinah, ki so gradile zaupanje in omogočile bolj prilagojeno pomoč.
- Tudi organizacija Defoin je omenila izzive pri delu z ljudmi, ki niso vajeni tehnologije.

Dodatna spoznanja

Pomen stalne podpore in nadaljnega izvajanja izobraževanja za zagotavljanje stalne uporabe in razumevanja digitalnih spretnosti.

- Organizacija 4-elements je svojo metodologijo usposabljanja zastavila tako, da ni izvajala samo srečanj, ampak je poskrbela tudi za nadaljevanje izobraževanja. To kaže na poudarek na stalni podpori za krepitev učenja in uporabe digitalnih spretnosti.
- Občina Kamnik je ugotovila, da so bili mladi mentorji opremljeni z vsemi potrebnimi orodji in informacijami. To nakazuje, da so bili pripravljene na zagotavljanje stalne podpore in pomoči, ki je bistvena za nadaljnjo delovanje in razumevanje digitalnih spretnosti.

Potreba po nenehnem prilagajanju in inovacijah v metodologijah usposabljanja, da bi te ostale ustrezne in učinkovite.

- Organizacija 4-elements je uporabila pristop odpravljanja vrzeli v digitalni pismenosti med starejšimi z uporabo podobnih primerov in praktičnih vaj. To odraža nenehno prilagajanje metodologij usposabljanja, da bi postale učinkovitejše in ustrežnejše.
- Organizacija RCNE poudarja, da je potrebno usposabljanja prilagajati sposobnostim udeležencev. Poudarja pomen inovacij in prilagajanja metod usposabljanja različnim potrebam udeležencev.

5. Zaključek

Ob zaključku smernic projekta Digital Generations toplo vabimo občine in organizacije po vsej Evropi, da prilagodijo in uporabljajo gradiva, ki so nastala v projektu, za usposabljanje v svojih skupnostih. S spodbujanjem digitalne pismenosti z medgeneracijskim učenjem lahko prispevate k zmanjševanju digitalnega razkoraka, krepitvi socialne vključenosti in spodbujanju aktivnega staranja. Te smernice ponujajo podlago za oblikovanje smiselnih in učinkovitih programov, prilagojenih vašim razmeram in potrebam.

Sodelujmo, da v digitalni dobi opolnomočimo vse generacije!

6. Priloge

6.1 Vprašalnik za partnerje

1. Kakšna struktura/izvedba usposabljanj za oba pilota se vam zdi najprimernejša (število srečanj, trajanje posameznega srečanja, število poglavij na srečanje, priprava kraja srečanj, priprava naprav)? Prosimo, pojasnite v nekaj stavkih.
2. Kako ste pripravili ali izbrali mlade mentorje, ki imajo dovolj izkušenj in znanja za delo s starejšimi?
3. Opišite glavne izzive in primere dobre prakse, ki ste jih zaznali v vaši regiji med izvajanjem pilotov.
4. Kako ste učinkovito uporabili vire pri izvajanju pilota za obe metodologiji?

6.2 Vprašalnik za mlade mentorje

1. Ali so bili priročnika in srečanja (Atene, Malaga) uporabni pri pripravi na izvajanje obeh pilotov?
2. Opišite ključne izzive in učinkovite pristope za delo s starejšimi.

6.3 Vprašalnik za deležnike

1. Kakšne so bile vaše izkušnje s sodelovanjem s projektno skupino? Kateri vidiki sodelovanja so se izkazali za dobre in katere bi lahko izboljšali?
2. Ali se vam je zdel kakšen vidik izvedbe projekta še posebej učinkovit ali pa bi ga bilo treba izboljšati?
3. Na kaj moramo biti po vašem mnenju pozorni pri oblikovanju tovrstnih izobraževanj za starejše?

7. Viri

- [Priporočilo Sveta z dne 22. maja 2018 o ključnih kompetencah za vseživljenjsko učenje](#)
[Besedilo velja za EGP. \(europa.eu\)](#)
- [Pomen racunalniškega izobraževanja in e-opismenjev.pdf](#)
- [OTZ Digitalna pismenost.pdf](#)
- [Priročnik-za-medgeneracijsko-ucenje.pdf](#)

DIGITAL GENERATIONS

<https://www.facebook.com/DigitalGenerationsProject/>

<https://www.instagram.com/digitalgenerationsproject/>

<https://digitalgenerationsproject.eu/>

Defoin

four elements

Financira Evropska unija. Izražena stališča in mnenja so izključno stališča in mnenja avtorjev in ne odražajo nujno stališč in mnenj Evropske unije ali Izvajalske agencije za izobraževanje in kulturo (EACEA). Niti Evropska unija niti EACEA ne moreta biti odgovorna zanj

**Sofinancira
Evropska unija**